

РЕШЕНИЕ

№ 308

гр. Русе, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Ст. Стефанов

при участието на секретаря Милена Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Стефанов Гражданско дело № 20214520106245 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени иски с правно чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 228 от Закона за електронните съобщения, чл.86, ал. 1 и чл.92, ал.1 от ЗЗД и чл.79 от ЗЗД.

Ищецът „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115, със седалище и адрес на регистрация гр.София твърди, че предявява исковата си претенция срещу ответника А. С. Г. с ЕГН:***** въз основа на договор за цесия от 01.10.2019г. с прехвърлител на вземанията „С.Г Груп“ ООД с ЕИК:148062016, което от своя страна е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018г. с прехвърлител „БТК“ ЕАД.

Моли съда да постанови решение с което да се признае за установено, че ответникът дължи суми в общ размер на 119,94 лева представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за телекомуникационни услуги.

Претендират се разноси по делото.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, назначеният особен представител на ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който развива съображения за неоснователност на предявените иски. С отговорът и

впоследствие в съдебно заседание, особеният представител не е възразил за настъпила погасителна давност на задълженията.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното:

Видно от представените с исковата молба писмени доказателства се установява, че ищецът „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115, със седалище и адрес на регистрация гр.София предявява исковата си претенция срещу ответника ответника А. С. Г. с ЕГН:***** въз основа на договор за цесия от 01.10.2019г. с прехвърлител на вземанията „С.Г Груп“ ООД с ЕИК:148062016, което от своя страна е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018г. с прехвърлител „БТК“ ЕАД. Претендира сума в размер на 119,94 лева представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за телекомуникационни услуги.

От приложените писмени доказателства се установява, че между ответника и „БТК“ ЕАД е сключен договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги за мобилни номера – 0893908587 с тарифен план Смарт-L с месечна абонаментна такса 23,99 лева, както и номер - 0893908619 с тарифен план Смарт-L с месечна абонаментна такса 23,99 лева.

По делото са приложени фактури с начислени вземания на мобилния оператор, произтичащи от описания договори, сключени между него и клиента, както и С D диск съдържащ в електронен вид информация за потребителя.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на установителния иск:

Искът е предявен от „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115, със седалище и адрес на регистрация гр.София по реда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал.1 от ГПК, след издаване по негово заявление в качеството му на кредитор срещу ответника в качеството му на длъжник, на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземане, съответно на задължението, посочено в заповедта за изпълнение. Ето защо, настоящият

състав, предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че установителният иск е допустим.

По основателността на исковете:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК

Доказа се, че страните по делото са насрещни страни по валидно двустранно облигационно правоотношение, представляващо търговска сделка по смисъла на чл.286 от ТЗ, създадено чрез сключване при условията на чл.298 от ТЗ на индивидуален договор за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги. По силата на същия, ищецът, като доставчик, се задължил да предоставя на ответника, като потребител, услуги от собствената си мобилна мрежа, срещу насрещно задължение на последния да заплаща цената на тези услуги. Установено е и не се спори, че претендираните от ищеца суми не са заплатени от ответника.

По предявения срещу ответника установителен иск, съдът счита че са събрани достатъчно и убедителни доказателства затова, че ответникът не изпълнил поетите си задължения и не плащал месечните абонаментни вноски.

От приложените по делото фактури се установява, че ответникът дължи суми в общ размер на 119,94 лева представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за телекомуникационни услуги.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

С оглед представените писмени доказателства съдът намира предявените искове вероятно основателни. От тях се установява, че страните са се намирали в договорни отношения.

Налице са достатъчно и убедителни доказателства, че ответникът е ползвал предоставените му далекосъобщителни услуги и не е заплащал дължимите месечни вноски, съгласно сключения договор.

Назначения по делото особен представител не е направил възражения за изтекла погасителна давност на задълженията.

При така установените по делото доказателства съдът формулира извод, че предявеният иск е доказан по своето основание и размер, поради което следва да бъде уважен изцяло.

При този изход на делото на основание чл.78 от ГПК ответникът следва

да заплати на „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115 присъдените в полза на дружеството деловодни разноски по заповедното производство в общ размер на 205,00 лева, от които 25,00 лева внесена държавна такса и 180,00 лева, платено адвокатско възнаграждение, както и всички сторени от ищеца разноски в настоящото производство, в т.ч. внесената държавна такса в размер на 25,00 лева и изплатения адвокатски хонорар в размер на 180,00 лева, определен съгласно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изм. и доп. ДВ. бр. 7 от 22 Януари 2019г.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на А. С. Г. с ЕГН:***** от гр.Русе, че съществува вземане на „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115, със седалище и адрес на регистрация гр.София в общ размер на **119,94 лева** представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за телекомуникационни услуги за мобилен номер – 0893908587 с тарифен план Смарт-L с месечна абонаментна такса 23,99 лева от дата – 20.03.2018г. и номер - 0893908619 с тарифен план Смарт-L с месечна абонаментна такса 23,99 лева от дата 24.03.2018г., с клиентски N:16209893001, за което е издадена фактура – N:1252224167/22.08.2018г. за периода от 22.07.2018г. до 21.08.2018г., за което вземане е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 2474/26.08.2021г. по ч.гр.д. № 4776/2021г. по описа на Районен съд – Русе.

ОСЪЖДА А. С. Г. с ЕГН:***** да заплати на на „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115, със седалище и адрес на регистрация гр.София направените деловодни разноски в настоящото исково производство в общ размер на **505,00 лева**.

ОСЪЖДА А. С. Г. с ЕГН:***** да заплати на на „ЮБЦ“ ООД с ЕИК:201702115, със седалище и адрес на регистрация гр.София, направените деловодни разноски по ч.гр.д. № 4776/2021г. на Русенски районен съд в размер на **205,00 лева**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____